



Ann M. Dibb,

a doua consilieră în Președinția generală a Tinerelor Fete

Îmbărbătați-vă

Îndrumările din Iosua se vor aduna pentru a oferi cea mai puternică sursă de tărie și îmbărbătare: credința în Tatăl nostru Ceresc și în Fiul Său, Isus Hristos

De multe ori, la conferințele generale, atunci când autoritățile generale se adresează fraților deținători ai preoției, ei încep prin a spune că se simt ca și cum ei se adresează unei „armate mărețe” de conducători puternici ai preoției. În această seară, mă simt ca și cum stau în fața unei „armate mărețe” de fiice alese ale lui Dumnezeu. Ați fost alese să mergeți înainte alături de acei deținători curajoși ai preoției în neprihănire, în aceste zile din urmă. Formați o imagine minunată, impresionantă.

În această seară aș dori să încep prin a vă aminti contextul istoric al temei noastre, Iosua 1:9: „Întărește-te și îmbărbătează-te. Nu te înpăimânta și nu te îngrozi, căci Domnul, Dumnezeuul tău, este cu tine în tot ce vei face”.

Moise a fost acel profet măreț care i-a condus pe copiii lui Israel afară din țara Egiptului, unde fuseseră sclavi și unde fuseseră influențați să preaslăvească zei falși. După 40 de ani de suferință în pustiu, ei erau foarte aproape de noul lor cămin, unde puteau să fie liberi să-L preaslăvească pe Dumnezeu cel Adevărat și Viu. La moartea lui Moise, Iosua a fost chemat de Dumnezeu să fie

profetul care urma să termine această călătorie miraculoasă.

Iosua a fost un conducător influent. În Bible Dictionary, el este numit „un mare exemplu de războinic devotat”, iar numele lui înseamnă „Dumnezeu este ajutor” (Bible Dictionary, „Iosua”). Conducerea lui inspirată a fost foarte necesară, pentru că mai erau încă multe râuri de trecut și bătălii de câștigat înainte ca tot ceea ce Domnul promisese copiilor lui Israel să se poată realiza și obține.

Domnul știa că profetul Iosua și copiii lui Israel urmau să aibă nevoie de mult curaj în timpul acela. În primul

capitol din Iosua, Domnul îi spune de câteva ori: „Întărește-te și îmbărbătează-te”. Cuvântul „a se îmbărbăta” este definit ca fiind „puterea mentală sau morală de a persevera și de a rezista pericolului, fricii sau dificultății” (*Webster's Collegiate Dictionary*, a 11-cea ediție [2003] „courage”, subliniere adăugată). Prin curajul și supunerea lor, Iosua și copiii lui Israel au reușit să intre pe pământul făgăduinței și să găsească fericire în binecuvântările Domnului.

Iosua și copiii lui Israel au trăit cu mult, mult timp în urmă. Dar în zilele noastre, și noi ne străduim să intrăm pe un „pământ al făgăduinței”. Scopul nostru cel mai mare este să obținem viața veșnică alături de Tatăl nostru Ceresc. În primul capitol din Iosua, găsim patru îndrumări sigure care ne ajută să învingem obstacolele noastre, să terminăm călătoria noastră și să ne bucurăm de binecuvântările Domnului pe „pământul făgăduinței”.

Prima îndrumare, în versetul 5, Domnul îi promite lui Iosua: „Nu te voi lăsa, nici nu te voi părăsi”. Putem găsi tărie și îmbărbătare în această promisiune că Domnul va fi întotdeauna cu noi și nu ne va părăsi niciodată. Suntem învățați că Tatăl Ceresc îl cunoaște și-l iubește pe fiecare dintre



copiii Lui. Fiind una dintre fiicele Lui prețioase, aveți acces la asigurarea și îndrumarea Lui prin puterea rugăciunii. În Doctrină și legăminte, citim: „Fii umil; și Domnul, Dumnezeul tău, te va conduce de mână și îți va răspunde la rugăciunile tale” (D&L 112:10).

Cred în aceste cuvinte și eu vă promit că Tatăl Ceresc ne aude rugăciunile și ne răspunde la ele. Dar deseori, avem nevoie de răbdare atunci când Îl „[vom] aștepta pe Domnul” (Isaia 40:31). Pe măsură ce așteptăm, putem începe să credem că am fost abandonați sau că rugăciunile noastre nu au fost auzite ori probabil, nu suntem demni să ni se răspundă la ele. Acest lucru nu este adevărat. Îmi plac foarte mult cuvintele alinătoare ale regelui David: „Îmi pusesem nădejdea în Domnul, și El S-a plecat spre mine, mi-a ascultat strigătele” (Psalmii 40:1).

Indiferent ce ați putea înfrunta în călătoria voastră personală, prima îndrumare găsită în Iosua ne amintește să ne rugăm, să fim răbdătoare și să ne amintim de promisiunea lui Dumnezeu: „Nu te voi lăsa, nici nu te voi părăsi” (Iosua 1:5).

A doua îndrumare se găsește în versetul 7, când Domnul îi spune lui Iosua: „Lucrând cu credincioșie după toată legea... nu te abate de la ea nici la dreapta nici la stânga, ca să izbutesci în tot ce vei face”. Domnul îl îndrumă pe Iosua să se supună cu strictețe poruncilor și să nu devieze de la calea Domnului. Președintele Howard W. Hunter ne-a învățat: „Iosua a știut că supunerea lui îi va aduce succes și, deși el nu a știut exact cum va reuși, a avut încredere în rezultat. Cu siguranță, experiențele marilor profeți [găsite în scripturi] au fost consemnate [și păstrate] pentru a ne ajuta să înțelegem importanța de a alege calea supunerii stricte” („Commitment to God”,



Ensign, sept. 2006, p. 44-47).

Acum o lună, am vizitat un grup de tinere fete. Le-am întrebat pe fetele mai în vârstă ce sfat i-ar da unei fete recent primite în grupul Albină pentru a o ajuta să rămână credincioasă și virtuoasă în orice situație s-ar afla. O tânără fată a spus: „Atunci când cobori pe holurile școlii, s-ar putea, cu coada ochiului, să vezi ceva ce-ți atrage atenția, ceva care nu pare a fi în regulă. Poate ești curioasă și vrei să te uiți. Sfatul meu pentru tine este acesta: Nu te uita. Țiți promit că vei regreta dacă te vei uita. Crede-mă și uită-te doar drept înainte”.

În timp ce o ascultam pe această tânără fată, știam că auzeam sfatul Domnului dat lui Iosua: „Nu te abate de la ea nici la dreapta nici la stânga” (Iosua 1:7), aplicat unei situații cotidiene din aceste zile din urmă. Dragi tinere fete, evitați ispitele care vă înconjoară ținând cu strictețe poruncile. Priviți drept înainte spre scopul vostru veșnic. A doua îndrumare ne amintește că, procedând în acest mod, veți fi protejate și veți „[izbuti] în tot ce [veți] face” (Iosua 1:7).

În versetul 8, găsim a treia noastră îndrumare. Aici, Domnul face referire la „cartea aceasta a legii” și îi spune lui Iosua: „Cugetă asupra ei zi și noapte, căutând să faci tot ce este scris în ea ... căci atunci vei izbândi”. Domnul îl îndrumă pe Iosua și pe noi, toți, să citim scripturile. Studiul zilnic al scripturii, în special cititul din Cartea lui Mormon, stabilește o temelie fermă pentru dezvoltarea mărturiei voastre despre Isus Hristos și Evanghelia Sa. Invită Spiritul în viața voastră. Președintele Harold B. Lee ne-a sfătuit: „Dacă nu citim scripturile zilnic, mărturiile noastre se slăbesc [și] spiritualitatea noastră nu se dezvoltă în profunzime” (*Teachings of Presidents of the Church: Harold B. Lee*, p. 66).

În paginile scripturilor sunt nenumărate indicații, promisiuni, soluții și aduceri aminte care ne vor ajuta în călătoria noastră spre „pământul făgăduinței”. A treia îndrumare ne indică să citim și să cugetăm la scripturi zilnic, astfel încât să putem avea parte de prosperitate și succes.

După ce Domnul termină de vorbit



Santiago, Chile

lui Iosua, Iosua se adresează copiilor lui Israel. În încheierea discursului său, în versetul 16, copiii lui Israel reacționează la cuvintele lui și ne oferă cea de-a patra îndrumare. Ei răspund: „Vom face tot ce ne-ai poruncit, și ne vom duce oriunde ne vei trimite”.

Ca membre ale Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă, avem ocazia de a ne lua același angajament de a-l urma pe profetul nostru, președintele Thomas S. Monson, care este aici, cu noi, în această seară. Prin rugăciuni și prin confirmarea Spiritului, fiecare dintre noi poate dobândi o mărturie personală despre profetul în viață. Această mărturie crește pe măsură ce ascultăm, observăm și avem curajul să punem în practică învățăturile lui în viața noastră de zi cu zi.

Ascultând și supunându-ne sfatului profetului nostru vom avea acces la binecuvântări speciale. Ascultați câteva dintre promisiunile profetice pe care președintele Monson ni le-a făcut la ultima noastră conferință generală: „Dumnezeu să vă binecuvânteze. Pacea Lui promisă să fie cu dumneavoastră acum și întotdeauna („Cuvânt de încheiere”, *Liabona*, nov.2009, p. 110). Mari promisiuni ne așteaptă dacă suntem fideli și credincioși („Fratele meu, stăpânește-ți sentimentele”, *Liabona*, nov. 2009, p. 69). Invoc binecuvântările cerului asupra fiecăruia dintre dumneavoastră” (*Liabona*, nov. 2009, p. 110).

Săptămâna viitoare, la conferința generală, vă invit să ascultați îndrumările și promisiunile date prin profetul și apostolii noștri. Apoi, puneți în practică a patra îndrumare, luându-vă angajamentul de a urma sfatul profetului și de a reafirma că „[veți] face tot ce [ne-a] poruncit, și ne vom duce oriunde ne [va] trimite” (Iosua 1:16).

În acest moment, aceste patru îndrumări: rugăciune, supunere față de poruncile lui Dumnezeu, studiul zilnic al scripturilor și angajamentul de a-l urma pe profetul în viață ar putea fi considerate lucruri mici și simple. Permiteți-mi să vă amintesc versetul din Alma: „Iată, vă zic vouă că prin lucruri mici și simple lucruri mari sunt înfăptuite” (Alma 37:6). Atunci când sunt puse în practică în viața de zi cu zi, aceste patru îndrumări „mici și simple” din Iosua se vor aduna pentru a oferi cea mai puternică sursă de tărie și îmbărbătare: credința în Tatăl nostru Ceresc și în Fiul Său, Isus Hristos.

Tatăl Ceresc știe că nu sunt ușoare călătoriile noastre individuale. Ne confruntăm în fiecare zi cu situații care necesită tărie și îmbărbătare. O istorisire recentă din revista *Church News* afirmă acest adevăr:

„Acum câteva luni, o profesoară dintr-un liceu și-a început predarea zilnică prin a-i ruga pe elevii care susțineau o chestiune politică să stea în

picioare într-o parte a clasei și pe ceilalți care i se opuneau, să stea în cealaltă parte a clasei.

După ce elevii și-au ocupat pozițiile preferate, profesoara s-a alăturat părții oponente. Concentrându-și atenția asupra unei tinere care era în partea suporterilor, profesoara a început s-o atace verbal pe ea și pe colegii ei pentru părerile lor.

Tânără fată, care era din grupa Trandafir în episcopia ei, a rezistat atacului care-i critica părerile.

[Ea a rămas] calmă în fața atacului public făcut de cineva care deținea autoritatea” („What youth need”, *Church News*, 6 martie 2010, p. 16).

Această tânără fată a dovedit o tărie remarcabilă pe câmpul ei de luptă, care în acea zi s-a întâmplat să fie încăperea clasei ei. Oriunde vă aflați și orice s-ar putea să înfrunțați, sper că veți profita de îndrumările care se găsesc în Iosua pentru a putea avea încredere în promisiunea Domnului: „Întărește-te și îmbărbătează-te. Nu te înpăimânta și nici nu te îngrozi, căci Domnul, Dumnezeul tău, este cu tine în tot ce vei face” (Iosua 1:9).

Doresc să vă las cu mărturia mea că Tatăl Ceresc vă cunoaște și vă iubeste pe fiecare dintre voi. Dacă vă îndreptați spre El, El nu vă va părăsi! El vă va binecuvânta cu tăria și îmbărbătarea de care veți avea nevoie pentru a termina călătoria voastră înapoi la El. Sunt recunoscătoare pentru scripturi și pentru exemplele puternice, cum a fost profetul Iosua. Sunt recunoscătoare pentru președintele Monson care se străduie să ne conducă în siguranță înapoi la Tatăl nostru Ceresc. Mă rog ca, precum copiii lui Israel, să intrăm toate pe „pământul făgăduinței” și să găsim odihnă în binecuvântările Domnului. Spun aceste lucruri în numele lui Isus Hristos, amin. ■